

[Stauning.]

lød meget advarende Røster — og det prøvende og overvejende Ting skulde dog ellers navnlig kunne øve en vis Indflydelse paa det konservative Partis Bedømmelse af Tingene.

Som jeg nævnte, anslog den højt-ærede Finansminister, da han i 1922 fremsatte Lovforslaget, Udbyttet til 15 Mill. Kr. Under Sagens Behandling blev det imidlertid oplyst, at Omsætningen var betydelig større, end man havde regnet med, og at man derfor kunde vente ca. 20 Mill. Kr. Skatten blev for det første hele Aar næsten 19 Mill. Kr., altsaa ret nær ved det, man under Forhandlingerne havde skønnet vilde blive et Aars Udbytte. Om den Forøgelse, der saaledes uventet dumpede ned til Finansministeren, blev der selvfølgelig talt under Forhandlingerne, og Ministeren sagde, at det var meget rart, hvis Skatten gav 20 Mill. Kr. i Stedet for 15 Mill. Kr., for saa kunde de 5 Mill. Kr. anvendes til Hjælp til Dækning af de forøgede Udgifter ved den paa samme Tid vedtagne Udvidelse af Aldersrenteloven. Man vilde altsaa straks baandlægge de 5 Mill. Kr. som Hjelpekaptial til Aldersrentens Udvidelse; men denne Udvidelse er jo nu ophævet; den skar man bort i 1927 foruden adskilligt andet fra Aldersrenten. Jeg har dog ikke haft Indtryk af, at Ministeren har følt sig fristet til ogsaa at skære Restaurationsskatten bort, fordi Forudsætningen for en Del af dens Anvendelse var bortfaldet.

Jeg tror imidlertid ikke, det lader sig gøre vedblivende at opretholde en Lovgivning af denne Art. Jeg er ganske enig med Restauratørernes Talsmand, der efter Referater, jeg har set af en Udtalelse ved et Besøg hos Finansministeren, erklærede, at denne Lov bærer Dødsspiren i sig. Jeg tror ikke, at man kan vente Ro om denne Sag. Jeg husker godt, at det, da den behandlede i 1922, blev forudsat af Venstre, at vel kunde der blive nogen Protest til at begynde med, men at det nok alt sammen vilde falde til Ro. Der er ikke blevet Ro om denne Sag, og der bliver sikkert ikke Ro om den. Der er en levende og forstaaeligt levende Uvillie, og den stilner ikke af, før Rigsdagen har besluttet at ophæve denne Undtagelseslov; for det er en Undtagelseslov, der her er gennemført overfor et enkelt Erhverv, en ganske uberegtiget Undtagelseslov. Intet andet Erhverv har man povet at behandle paa lignende Maade.

Jeg kan derfor ikke andet end anbefale, at man nu lader den ophøre og gøre det

ved at vedtage det Lovforslag, som jeg har haft den Ære at forelægge, og som jeg hermed anbefaler til Vedtagelse i dette Ting.

Finansministeren (N. Neergaard): Det nærværende Lovforslag lider af forskellige tekniske Mangler; men derpaa skal jeg ikke komme nærmere ind, da det er en Biting i Sammenligning med Hovedbestemmelsen i Lovforslaget og den overordentlig stærke Reduktion i Statens Indtægter, som dets Vedtagelse vilde føre med sig. Jeg skal blot med Hensyn til dette Punkt nævne, at man ved den gradvise Nedgang, som er foreslaaet i Lovforslaget, indtil Lovens fuldstændige Bortfald i 1933 vil komme til at arbejde med Procenter, der er ganske uhandelige baade for de vedkommende næringsdrivende og for Skattevæsenet. Jeg skal endvidere nævne Bestemmelsen om, at den særlige Regel om Moderation af Afgiften til $\frac{1}{3}$ i Tilfælde, hvor Betaling sker under eet for Logi og Kost, skal bortfalde fra 30. Juni 1930. Jeg ved ikke, om de ærede Forslagsstillere har tænkt paa, at dette vil betyde i en Del af den Mellemtid, der er tilbage, en ikke ringe Forhøjelse af Skatten paa disse Fortæring. Man vil komme til at betale henholdsvis 6, 4 og 2 pCt., og det er en Forhøjelse, som i hvert Tilfælde er fuldstændig irrational. Endvidere vil Ophævelsen af § 5 betyde en Forhøjelse fra 30. Juni 1930 i alle Tilfælde, hvor der er truffet Aftale om Ydelse af Kost maanedsvist. Her er særlig tænkt paa Højskolehjem, Kristelig Forening for unge Mænd og Kristelig Forening for unge Kvinder, Kvindernes alkoholfri Restaurationer med flere.

Det ærede Medlem sagde i sin Forelæggelsestale, at medens Regeringen ellers havde paa sit Program at tage Hensyn til Parikronen, naar Talen var om offentlige Byrder, var dette ikke iagttaget her. Det ærede Medlem kan i dette Tilfælde aldeles ikke appellere til Parikronen, thi da der her ikke er Tale om nogen fast Afgift, men om en procentvis Afgift, sker der automatisk en Hensyntagen til Parikronen.

Det ærede Medlem døde baade forleden Dag og i Dag stærkt ved den Skade, der sker med Hensyn til Turisterne. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Restauratørerne ikke har opgivet Modstanden mod denne Skat og vedblivende agiterer meget stærkt for dens Ophævelse. Et Led i denne Agitation er det, at man har valgt i Stedet for at inkludere Skatten i Prisen at opføre den særskilt som Skat paa de Regninger, som de besøgende faar udleveret, og det er naturligvis sket i den bestemte